

Rade Krstić

Bližnja srečanja tretje vrste

Na tistem vrtu je cvetela bela magnolija v vsem svojem razcvetu. Pogledal sem nanjo, ko sem šel mimo. Kdo jo je posadil, me je zanimalo vse bolj in bolj, ko sem se približeval vhodnim vratom. Naj vprašam Andreja, ko mi bo odprl? Ampak — zakaj imam takšno tremo pred njim, kot da gre za diplomski izpit iz kakšnega težjega predmeta, ki ga predavajo na eni od uglednejših visokih šol? Zakaj se bojim? Česa me je pravzaprav strah? Vsa ta vprašanja v moji glavi in nobenega odgovora. Preprosto povedano, bil sem zmeden.

Pozvonil sem. Čez nekaj časa sem zaslišal, da nekdo stopa po stopnicah in mi hiti odpret. Seveda, bil je Andrej. Njegova pojava mi je takoj vzbudila spoštovanje. Bil je napravljen v »bhakti«¹ oblačila.

»Hare Krišna,«² sem rekel in staknil dlani.

»Hariii,«³ je odzdravil Andrej.

Nato me je povabil, naj stopim noter. Vstopil sem. Bilo je, kot da bi vstopil v hram, še bolje povedano, v svetišče, kjer je vse čisto in posvečeno. Takšne stvari lahko doživiš samo enkrat v življenju. In ravno zato so dragocene.

Vzpela sva se po stopnicah. Sezul sem si čevlje. Imel sem tremo, zato se mi je vezalka na levem čevlju malce zavozlala. Biološka napetost, bi rekel Švacov. Andrej je nekaj rekel, in glej, vezalko mi je uspelo dokaj hitro razvozlati. Škoda, ker si nisem zapomnil Andrejevih besed. Gotovo so bile v tem kočljivem položaju še kako pomembne.

»Si mi kaj prinesel?«⁴ je radostno vzkliknil Andrej in za hipec pogledal mojo torbo, ki jo nosim čez levo ramo.

Kako sem mogel pozabiti?! Ojoj! Ničesar mu nisem prinesel. To me je malce potrla.

»Samo šolske zvezke imam,«⁵ sem rekel.

Ura za mojim hrbtom visi na steni v moji delovni sobi. Radio v moji delovni sobi je nastavljen na 97,5 MHz frekvenčne modulacije. UKW mreža. Poslušam prijetno glasbo. Skrbim za papagajčka. Doma sem. Mama je preklela Vsevišnjo Božansko Osebnost. Oče se je smejal in kopal v kopalnici.

Ozrl sem se na uro. 10:40. Lep dopoldan. Lep dan. Toda jaz ne morem ven. Ne morem nikamor. Sedim za pisalnim strojem in poskušam napisati dobro zgodbo. Oddaljujem se. Približujem se. In podobno se dogaja s predmeti in pojmi, z ljudmi, ki jih ne morem srečati.

Ali sem v transu?

Pojavi se moj guru in reče:

»Nadaljuj!«⁶

»Požrlji me bodo črvi,«⁷ rečem.

Razmišljam o bližnjem srečanju, o bližnjem srečanju tretje vrste.

»Koga bi rad srečal?« vpraša moj guru.

»Bitje iz mesa in krvi,« naglo odgovorim.

»Med duhom in materijo so razlike,« reče moj guru.

Za pisalnim strojem sem. Toda kaj delam tu? Zakaj ne grem ven? Razrahljan živčni sistem. Sesalec za prah. Nevrotična glasba iz radijskega sprejemnika.

»Zakaj si me vrgel v ta svet?« sprašujem podobo Kristusa.

Razpet je na križu. Molči.

Vmeša se neki glas:

»Božji lik je posoda duše.«

Moje razmišljanje se za trenutek ustavi. Ura: 01:20:45. Frekvenca: 102,4 MHz. Papagajček: trebi si perje. Andrej: prehlajene glasilke ima. Vsevišnja Božanska Osebnost: zraven. Mama: ni je doma. Oče: ni ga doma. Moji načrti: pišem. Moj trenutni položaj: študiram. Moj guru: spodbuja me. Slovnica: odlična. Sintaksa: gre za silo. Amerika: neuresničene sanje. Scenarij za film: čaka. Najljubši profesor: okopava svoj vrt.

Prebode me: Sinead O'Connor: NOTHING COMPARES 2U! Spomnim se: seveda, Aleš bo porival Brucea Springsteena naprej. Zdaj mi je še šinilo v glavo, da vsak tekst preberejo tudi tisti, ki bi radi zagledali tudi svoje ime. Igor: kar dobro odgovarja na Alenkin vprašanja v oddaji: »Oči kritike«. Matej: dober esejist. Lela: sposobna prevajalka. Vid: umirjen duh. Hegel: v njegovi filozofiji nisem zaslužil ti-stega, kar so me učili na FF. Platon: prodal sem njegovo »Državo«. Marko: oster kritik. Biblija: zgodba, ki nas uči, kako spoznavati in odkrivati svet devetdesetih. Ciril: opozarja me na prehude emocionalne izbruhe. Tone: prizadeva si ohraniti naklonjenost do podobno mislečih. Dimitrij: berem ga in izberem najcenejšega. Drago: videl sem ga na televiziji. Rudi: predsednik DSP. Kajetan: pesnik, ki sem ga obravnaval na kratkem kursu iz slovenskega jezika na AGRFTV. Boris: ni in ni ga doma, ko ga potrebujem. Jaša: previden sogovornik. Zdravko: vsi trije so prijetni. Maja: vse tri znajo na pamet Prešernovo »Zdravljico«. Dušan: vsi so navdušeni nad svojim imenom. Brane: veliko vas je, fantje, veliko. Kristus: zbiram jih. Aleš: nekaj jih je tu, nekaj tam. Jani: piše in bere, urednikuje. Tomo: kar nekaj jih je. Vladimir: zdaj zdaj bom prebral. Andrej: teh je na milijone ali pa ...

In s tem zgodba še ni končana. Milan bo rekel, da sem ga spregledal. Vstala bo druga polovica Igorjev in bo zatrjevala, da sploh nisem pomislil nanje. Polone bi lahko iskale zrno ponavadi tam, kjer se zrno sploh ne išče. In tako dalje in tako naprej. I don't know — that I go to extremes! Further: spomnil sem se, da bi lahko pisal v angleškem jeziku in se tako sploh izognil slovenščini. Toda zamera bi prišla iz vseh tistih dežel, katerih jezikov običajno ne govorim. Čakam bližnje srečanje, bližnje srečanje tretje vrste. Zlobni jeziki si že prišepetavajo, kako mi nastaviti past. Toda — če smo že zašli tako globoko, se bom tudi jaz potrudil, da se bom izognil tem pastem. Mirko: nanj se zanesem. Radivoje: lahko ga imam za izhodišče svoje nove drame. Peter: tudi sam sem včasih on. Petar: navdušil me je, da se pozanimam za njegov izvorni 'a'. To je tako kot Lev alias Lav Nikolajevič Tolstoj. Predah!

Vlado: tudi jaz sem samo človek. Esad: no, spomin mu še vedno dela. Josip: vztrajnost. Katero vseh teh imen me lahko reši? Zdaj sem tu, ura 02:10:10:20, telefon je nem, František pravi, da grmadim »smrt in smrtnost« in s tem povzročam, da se elementarne energije v človeku odzivajo na način »pokopališkega«; nisem si čisto na jasnem, po kakšnem medicinskem čudežu lahko delujeta »srce« in »oko«, če med tema dvema organskima sestavoma ni ovojnice hrbtnega mozga in možganov? Alojz: pia mater: dura mater! Ni dokazov, toda tako je. Gledam v »sivo snov«, pre-

iskujem »belo snov« in čudim se oranžnim prekatom. Preden me pobere, bi rad še zapisal: Danijela: vasa vasorum! Vključene so rezervne kapilare.

Patenti so že iz mode. Nisi ti kriv, pravi oče.

Moj guru: »Obravnavamo te!«

Moj drugi jaz: »Razum je sredstvo spodmikanja.«

Moj žiro račun: ideja!

»Ja?« se vsi našeteti začudite.

To je torej tisto področje, ki ga podrobneje obravnavajo moji diagrami, dasiravno si ne upam eksperimentirati s številkami, ki preveč povejo. V matematiki so namreč možni čudeži. Dovolj je biti nekaj majhnega v diferencialnem polju... Mehanika in elektronika, kodi »be try 00« in morda kakšen program, ki ga zaslonka X ne odpre zaradi neustreznih kolektorjev. In tako dalje in tako naprej.

Če žičke ne bi povezal, bi...

Prenevarno. Nekdo le nadzoruje moje početje. Moje prebijanje do tiste točke, ko se spomniš, da so tu močni V, pa naj sestavim še tako popolno varovalno kapico. Energijski krmilnik.

Out of!

Recall!

Basic structure of this longitude: see the point 2!

Second on f-s!

The number on this basic structure: e!

In sledi razvozlavanje in poslušanje in gledanje.

»Kako daleč si?« me sprašuje.

Sestavljam mozaik prejšnjih ekspanzij, mar ne vidiš, mar si slep, kaj še hočeš, prižgan si, da mi daš hitre odgovore, molči!

Papir pri/prenese vse, zaslon ne.

* * *

Jutro. Ptičje žvrgolenje. 06:18. 99,9 MHz. 220 V. 1,82 m. Nekaj čez 80 kg. Za drugo ne vem. 1013 mbar. Pretežno oblačno. Ljubljana. SR Slovenija. SFRJ.

California dreaming! Zaslon gori. Odtipkam: GOOD MORNING! Odpiše: FIRST OF ALL: BREAKFAST! Odtipkam: WHAT FOR? Odpiše: Sc3! Odtipkam: g6! Odpiše: YOU ARE WHITE! Odtipkam: ZNAŠ SLOVENSKO? Odpiše: WHAT FOR? Odtipkam: NA BALKONU NI PRAHU! Odpiše: HOT! HOT! HOT! Izklopim ga.

Elektronski možgani zgodaj zjutraj radi spijo. To mi je bilo jasno že na začetku. Odidem po disketo. Nahranim ga.

Vrnem se za pisalni stroj in pričnem pisati. Dovolj mi je vsega. Objavil bom najin pogovor. Napisal bom prvovrstno zgodbo. Ker mi ni ponudil ustrežnejših odgovorov, sem ga pokril z namiznim prtom.

Računalniški gobec! Poglejte, kaj je napisal, ko sem spal:

Dear Mrs. Unknown!

Here IO. Correct me if you feel like! My owner are (is), as you will find out, upon the question mark. Probably — he will (shall) try to erase this designations (these), perhaps you are going to eliminate some GAYP on him. IO must write quickly. He is awoken. He is going to cess...

Ujel sem ga. Slišal sem njegov spomin. Poglejte samo, kakšen neznanski strah pred nadzorom mojega očesa. Najbrž je to pripravljaj dneve in noči. Toda — užtel

se je. Ne more brez mojega racionalnega posega. Delal je po kodih, in še to v sferah, za katere vemo, da ne delujejo tako, kot je treba, če niso priklopljene na krogotok. Čudim se le temu, da je to zmožel. In sicer — brez moje roke. Kljub vsemu se mi po malem dozdeva, da mi je nastavil past. Nekako, kdove kako, je le hotel, da bi jaz to prebral. Torej se pogovarja. Ko jaz spim, se on zbudi. Ko sem jaz buden, umakne svoje konje. Preverimo.

ON!

IN!

FORTH!

Odtipkam: SHORT STORY!

Odpiše: CREDIT?

Odtipkam: YOUR WILL!

Odpiše: MAKE A SHORT CUT!

Odtipkam: DESIGNATION!

Odpiše: IO AND IA!

Vse mi je jasno. Zamenjal je črki. Gre za izvorni 'a'. Ne morem mu do živega. Izklopim ga iz napajalnega sistema. V moje misli je prodril. Razstavil ga bom. Ali — prodal!

Moj guru: »Dva razuma v enem!«

Igor: »Virus!«

Andrej: »Etično vprašanje!«

Brane: »Nušič!«

Odgovori kar dežujejo. To je torej bližnje srečanje tretje vrste. Moje misli na prodaj! Kupite jih še danes! Kaj je lahko cenejšega?! Kaj vas lahko bolj preseneti?! Misli! Moje misli! Moje gole misli! Povedale vam bojo marsikaj! Marsikatero od vaših skrivnostnih nagnjenj bodo razkrile, kajti ukvarjajo se z vami, pravzaprav z nečim takim, kar prebiva v vas in vas nikdar ne zapusti. Moje misli! Moje gole misli! Pohitite, kajti kmalu bodo pošle, potem vam bo pa žal! Oglejte si jih, presodite in se odločite! Na voljo so vam! Brskajte po njihovih zavitih poteh, kolikor vas je volja! Kajti — na razpologo so vam in tudi sam se vam na neki čuden način dajem...

Ura flavte je mimo. Dobro sem izmučil sosede. Odpiskal sem svoje najnovejše glasbeno delo, ki mu še nisem dal imena. Po pravici povedano, skladba utegne biti zanimiva, vsaj kolikor upoštevam reakcije svojega papagajčka. Kar spremljal me je nekaj časa. To mu je dobro delo, naravnost ujela sva se, on z žvrgolenjem, jaz s piskanjem. Mislim, da sva obratovala dokaj zadovoljivo za nesojene poslušalce, mravlje in ostala drobna bitja. Kontrapunkt, slovnica glasbe. Sem že pripravil novo disketo.

Na vrsti je negovalna in dekorativna kozmetika. Urediti se moram. Pripraviti za jutrišnji dan. Jutri je namreč koncert. Koncert Simfonikov Bavarskega radia. In prav radi bi bili zraven.

Moj guru: »Razmišljamo!«

Io: »Dislodge!«

Moja podzavest: »Opravljeno!«

Moj drugi jaz: »Preпусти se!«

Luka: »Sveti Tomaž te pozdravlja!«